

и прекрасно боядисаны, но еднакви и безъ нашивки (*Les habits sont de laine fine et de belles couleurs mais tout unis et sans broderie*). Т. 75.

Наширъ (На ширъ) нар. въ ширину: Наширъ, каналътъ има 100 метра всждъ. Л. Д. 1871 р. 200. Па си дрына сабя отъ ремыка, Че си измъкна сабя дамашкиня, Дѣто бѣше надлъжъ четиресе педи, А пакъ на ширъ дванаесе педи. Ч. 289.

Наширъ са м. св. возвр. наслажусь въ волю просторомъ: Отъ бога, мале, да найдешъ! Находи сѣ, нашири сѣ, Кат' безъ снаха и безъ сина. М. 255.

Нашки пр. нашъ: Азъ ще изъ нашке (=изъ нашей земли) да прата Тж щатъ да бѣдаты поверни. М. 81.

Наштрапа см. маштрапа: Ти ми, сестрице, напълни Наштрапъта с пресна юда. Пс. I. 82. 171.

Нашъ **Наша** **Наше**, съ чл. **Нашътъ** и **Нашиятъ** **Наша** **и** **Нашта** **Нашето** и **Нашто** мн. ч. **Наши**, съ чл. **Нашитѣ** и **Наштѣ** мнст. прит. нашъ: Не нашъ, не вашъ—тегли, враже, кадѣ знашъ. Кн. 91. ср. Сб. 101. Голѣмъ ся соборъ собира, —Отъ деветъ села момите, Десето село нашето. Ч. 103. Спн, Радке, да снимы Съ нашто мажко дѣтенци. ib. 263. Що сторифме свакего, ви зедофме момето, ви огърдифме кукята, заличифме нашата. М. р. 516. Мирче наши брате! М. 57. На 'сине куки ведрина А на нашава облачно. ib. 13. Ке да дойде нашио байрамъ, И ние ке се примениме. В. 27. Лоши, добри ние сме си наши (мы принадлежимъ себѣ), на ли е за единъ хлѣбъ, азъ щя и тѣмъ да слугува. Зк. 139. **Нашичъкъ** ласкат. Кжкъ ни бе, булане, нашичка? Бонч. Н. II. 159.

Наявѣ нар. наяву: Той що ме мене, джанымъ, целива, Дай ми го, мили боже, на яве, Векъ да поминамъ, боже сосъ него. М. 340. Нъ въ 1773 л. брьбой излѣзе пакъ на явѣ и ся расчю. Л. Д. 1874 р. 205.

Наякнж м. св. **Наякнѹвамъ** **Наяквямъ** м. дл. окрѣпну, становлюсь крѣпкимъ, сильнымъ: Въ единъ мѣсецъ време наѣкнахъ и и станяхъ мажѣе. Тб. 40. Мажѣе, които сж наекнжали въ силѣтъ си, сирѣчь, които могатъ да оратъ. Л. Д. 1873 р. 47. По-голѣмы-ты добытчета за прѣво заплодяваніе узрѣвать и наекввать покъсно отъ по-малкиты. ib. 271. Дѣдо Цвѣтко чакаше да са погрѣе времето, да израсте добра трева, да наекнатъ агнетата и тогава вече да докара овцете си на нашата планина. З. 83. 2) упрочусь, упрочиваюсь: Отъ они день при всички прѣпѣньки, съ които имало да ся бори, честъта му наекнжала. Л. Д. 1873 р. 209. **Наякнѹване** с. с. За порастнуваніе и наекнуваніе на дѣтето самата природа е наредила работж—движеніе, маханіе. ib. 69 р. 100.